P9_TA(2019)0032

2021–2027 m. daugiametė finansinė programa ir nuosavi ištekliai: laikas pateisinti piliečių lūkesčius

2019 m. spalio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija „2021–2027 m. daugiametė finansinė programa ir nuosavi ištekliai: laikas pateisinti piliečių lūkesčius“ (2019/2833(RSP))

(2021/C 202/07)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 310, 311, 312 ir 323 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 2 d. Komisijos pasiūlymus dėl 2021–2027 m. daugiametės finansinės programos ir Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos,

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. kovo 14 d. rezoliuciją „Kita DFP: Parlamento pozicijos dėl DFP po 2020 m. rengimas“ ([1]) ir rezoliuciją dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos reformos ([2]),

— atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 30 d. rezoliuciją dėl 2021–2027 m. daugiametės finansinės programos ir nuosavų išteklių ([3]),

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. lapkričio 14 d. rezoliuciją „2021–2027 m. daugiametė finansinė programa. Parlamento pozicija siekiant susitarimo“ ([4]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. spalio 10 d. Tarybos ir Komisijos pareiškimus „2021–2027 m. daugiametė finansinė programa ir nuosavi ištekliai: laikas pateisinti piliečių lūkesčius“,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį,

1. pareiškia, kad laikas pateisinti ES piliečių lūkesčius ir susieti ES politinius įsipareigojimus ir siekius su reikalingomis finansinėmis priemonėmis; yra pasiryžęs užtikrinti stiprią ir patikimą DFP, kuri leistų ES veiksmingai spręsti svarbius uždavinius ir per ateinantį septynerių metų laikotarpį pasiekti ES politinius tikslus; mano, kad 2019 m. Europos Parlamento rinkimai iš naujo įtvirtino Parlamento pozicijos ir vaidmens šiame procese teisėtumą; pareiškia, kad yra pasirengęs atmesti bet kokią Tarybos poziciją, pagal kurią nepaisoma Parlamento prerogatyvų arba tinkamai neatsižvelgiama į Parlamento poziciją;

2. priima šią rezoliuciją, kad patvirtintų ir atnaujintų Parlamento suteikiamus derybų dėl kitos DFP išlaidų ir pajamų įgaliojimus; ragina nebeatidėliojant pradėti derybas su Taryba, kad būtų laiku pasiektas tvirtas susitarimas, ir pabrėžia, kad Parlamentas yra pasirengęs deryboms nuo 2018 m. lapkričio mėn.; prašo, kad Komisija pateiktų DFP atsarginių priemonių planą kaip apsaugos priemonę, kurios tikslas – apsaugoti ES finansavimo programų paramos gavėjus, nes tai suteiktų galimybę pratęsti dabartinės DFP laikotarpį, jei dėl kitos DFP nebūtų laiku susitarta;

Tvirtos Parlamento pozicijos patvirtinimas

3. patvirtina Parlamento suteikiamus derybų įgaliojimus, išdėstytus 2018 m. lapkričio 14 d. tarpiniame pranešime dėl DFP, dėl DFP sumų (kiekvienai programai ir išlaidų kategorijai atskirai ir bendros sumos), ES nuosavų išteklių, lankstumo nuostatų, laikotarpio vidurio peržiūros ir horizontaliųjų principų, tokių kaip Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų integravimas, klimato ir lyčių lygybės nuostatų integravimas į visas DFP politikos kryptis ir iniciatyvas, ir konkrečių siūlomo DFP reglamento ir tarpinstitucinio susitarimo pakeitimų;

([1]) OL C 162, 2019 5 10, p. 51.
([2]) OL C 162, 2019 5 10, p. 71.
([3]) Priimti tekstai, P8_TA(2018)0226.
([4]) Priimti tekstai, P8_TA(2018)0449.

2019 m. spalio 10 d., ketvirtadienis

4. pakartoja, kad kitos DFP suma turėtų būti 1 324,1 mlrd. EUR 2018 m. kainomis, t. y. 1,3 proc. ES 27 bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP); pabrėžia, kad ši bendra suma nustatyta remiantis reikiamo kiekvienos ES programos ir politikos krypties finansavimo lygio vertinimo pagal principą „iš apačios į viršų“ rezultatais; atsižvelgdamas į tai, primena Parlamento ketinimą skatinti pavyzdines programas (pvz., susijusias su jaunimu, moksliniais tyrimais ir inovacijomis, aplinka ir klimato pokyčiais, infrastruktūra, MVĮ, skaitmeninimu ir socialinėmis teisėmis), išlaikyti realų esamų ES politikos krypčių (visų pirma sanglaudos, žemės ūkio ir žuvininkystės) finansavimą ir suderinti papildomus įsipareigojimus (pvz., migracijos, išorės veiksmų ir gynybos srityse) su papildomomis finansinėmis priemonėmis; yra tvirtai įsitikinęs, kad Europos pridėtinė vertė sukuriama sutelkiant išteklius ES lygmeniu ir užtikrinant veiksmingumą, solidarumą ir bendrą poveikį; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad ateityje reikėtų daugiau dėmesio skirti rezultatams;

5. pabrėžia, kad Parlamentas nepritars DFP be susitarimo dėl ES nuosavų išteklių sistemos reformos, įskaitant naujų nuosavų išteklių krepšelį, kuris būtų geriau suderintas su pagrindiniais ES politikos prioritetais ir skatintų jų pažangą; primena, kad naujų nuosavų išteklių įvedimo tikslas – ne tik sumažinti BNP pagrįstų įnašų dominavimą, bet ir užtikrinti tinkamą ES išlaidų finansavimo pagal kitą DFP lygį; dar kartą patvirtina savo poziciją, išdėstytą tarpiniame pranešime dėl DFP, dėl galimų naujų nuosavų išteklių sąrašo (bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės, skaitmeninių paslaugų apmokestinimo, finansinių sandorių mokesčio, pajamų iš apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos, plastikų įnašo ir su importu susijusio anglies dioksido apmokestinimo), visų lengvatų ir korekcijų panaikinimo, PVM pagrįstų nuosavų išteklių supaprastinimo, nacionalinių surinkimo išlaidų, susijusių su muitais, sumažinimo ir kitų įplaukų baudų ir rinkliavų forma įtraukimo į ES biudžetą;

6. dar kartą patvirtina, kad būtina taikyti naują ES biudžeto apsaugos mechanizmą, kai nesilaikoma teisinės valstybės principų arba esama sisteminės grėsmės vertybėms, įtvirtintoms Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 2 straipsnyje, ir kai daromas arba gali būti daromas neigiamas poveikis patikimo finansų valdymo ar Sąjungos finansinių interesų apsaugos principams; pabrėžia, kad tokios priemonės turi nedaryti jokio poveikio valdžios sektoriaus subjektų ar valstybių narių pareigai atlikti mokėjimus galutiniams paramos gavėjams arba lėšų gavėjams;

Atsakas į naujas iniciatyvas po Europos Parlamento rinkimų

7. palankiai vertina politinius įsipareigojimus dėl papildomų iniciatyvų, kuriuos išrinktoji Komisijos pirmininkė prisiėmė tvirtinant jos kandidatūrą 2019 m. liepos mėn., ir tikisi, kad jų poveikis biudžetui bus nedelsiant paaiškintas; pabrėžia, kad visos naujos iniciatyvos (kai kurios iš jų jau buvo iš esmės numatytos Parlamento tarpiniame pranešime) turėtų būti skaičiuojamos papildomai prie pirminių Komisijos pasiūlymų kitam laikotarpiui, taigi, turėtų būtų padidintos DFP viršutinės ribos, siūlytos iš pradžių; todėl tikisi, kad Komisija oficialiai atsižvelgs į šių iniciatyvų poveikį biudžetui, susijusiam su pirminiu pasiūlymu dėl DFP, ir drauge su Parlamentu gins pozicijas dėl reikiamo finansavimo lygio būsimose derybose su Taryba dėl DFP;

8. ragina naująją Komisiją nedelsiant pateikti tolesnius pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais nustatomos naujos priemonės, kad jų finansavimas būtų įtrauktas į susitarimą dėl kitos DFP; tikisi, kad bet kokios galimos naujos iniciatyvos, kurios gali būti pasiūlytos po to, kai bus patvirtinta 2021–2027 m. DFP, bus finansuojamos iš naujų asignavimų;

9. palankiai vertina su pajamomis susijusius išrinktosios Komisijos pirmininkės įsipareigojimus atnaujinti arba išplėsti kelias iniciatyvas, kurias turėtų apimti būsimas naujų nuosavų išteklių krepšelis; ragina valstybes nares visų pirma pasinaudoti galimybe pradėti taikyti su importu susijusio anglies dioksido apmokestinimo mechanizmą, nes tai būtų tinkamas būdas reaguoti į visuomenės reikalavimus ryžtingai vadovauti kovai su klimato kaita, sykiu užtikrinant vienodas veiklos sąlygas tarptautinės prekybos srityje;

Dar vienas pokyčių žingsnis su klimato kaita susijusios pertvarkos link

10. dar kartą patvirtina, kad vienareikšmiškai pritaria klimato aspekto integravimo principui; ragina Komisiją užtikrinti, kad kita DFP visiškai atitiktų Paryžiaus susitarimą, ir pabrėžia, kad reikia skubiai žengti dar vieną didelį žingsnį politinių ir finansinių pastangų srityje, kad būtų pasiekti susitarimo tikslai, ir užtikrinti teisingumo principu grindžiamą perėjimą prie taršos anglies dioksidu nedidinančios ekonomikos, remiantis aukščiausiais socialinio teisingumo kriterijais, kad nė vienas žmogus ir nė vienas regionas neliktų nuošalyje; laukia konkretaus pasiūlymo dėl Europos žaliojo kurso, kaip nurodyta būsimos Komisijos pirmininkės politinėse gairėse; tikisi, kad biudžeto lėšos kitu finansinio programavimo laikotarpiu bus proporcingos šiam siekiui, ir pabrėžia, kad sumažinta DFP suma akivaizdžiai reikštų žingsnį atgal;

11. atkreipia dėmesį į tai, kad bendri veiksmai klimato srityje ES lygmeniu sukuria didelę pridėtinę vertę ir todėl turėtų būti svarbiausi modernizuojant ES biudžetą ir jos išlaidų programas; todėl pabrėžia, kad klimato ir biologinės įvairovės nuostatų integravimas į kitą DFP turi apimti daugiau nei tam skirtų tikslinių išlaidų dalių lygius, kaip nurodyta Parlamento tarpiniame pranešime – turi būti apimtas ir klimato ir socialinio aspekto integravimas į visų pagrindinių programų sprendimų priėmimo procesą ir viso politikos ciklo procesus; be to, atsižvelgiant į visa tai, ragina taikyti skaidresnę, griežtesnę ir išsamesnę metodiką, įskaitant atnaujintus veiklos rezultatų rodiklius, skirtus klimato ir biologinės įvairovės požiūriu svarbioms išlaidoms nustatyti ir stebėti, žalingoms priemonėms skiriamos finansinės paramos prevenciją ir vidutinės trukmės ir ilgalaikio klimato aspekto integravimo poveikio siekiant sušvelninti klimato kaitą ir prisitaikyti prie jos stebėseną; ragina aktyviai įtraukti Parlamentą į tokios metodikos kūrimo procesą;

Neatidėliotina tarpinstitucinių derybų pradžia

12. primena, kad SESV 312 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad per visą procedūrą, po kurios priimama DFP, trys ES institucijos turi imtis visų būtinų priemonių, kad būtų palengvintas DFP priėmimas; pabrėžia, kad Parlamentas jau beveik metus yra pasirengęs derėtis dėl visų DFP ir nuosavų išteklių dokumentų rinkinio aspektų, o Taryba iki šiol nesutiko pradėti jokių prasmingų derybų, kurios apimtų daugiau nei trumpus ir formalius informacinius pranešimus ir ataskaitinius posėdžius Bendrųjų reikalų tarybos posėdžių metu; mano, kad tokie minimalūs ryšiai negali būti laikomi patenkinamu tarpinstituciniu bendradarbiavimu ir jie neatitinka Sutartyje aiškiai nustatytų reikalavimų;

13. todėl ragina nedelsiant intensyvinti tarpinstitucines derybas dėl DFP ir nuosavų išteklių, siekiant sudaryti sąlygas tikroms deryboms, ir ragina Tarybą nedelsiant patvirtinti derybų įgaliojimus; mano, jog tam, kad būtų užtikrintas Parlamento pritarimas, Taryba, priimdama sprendimą dėl savo pozicijos, turėtų tinkamai atsižvelgti į Parlamento poziciją; tikisi, kad Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė ir Komisija aiškiai nurodys ir paaiškins Parlamento poziciją Bendrųjų reikalų taryboje, ir prašo, kad Parlamento derybų grupė dalyvautų visuose neoficialiuose Tarybos posėdžiuose DFP klausimu; pabrėžia, kad reikia toliau rengti specialius trišalius susitikimus siekiant pagilinti diskusijas dėl įvairių DFP ir nuosavų išteklių pasiūlymų aspektų – tie susitikimai turėtų papildyti esamus Bendrųjų reikalų tarybos informacinius pasitarimus ir ataskaitinius posėdžius; be to, tikisi, kad pagal SESV 324 straipsnį bus rengiami institucijų pirmininkų aukšto lygio susitikimai;

Parlamento prerogatyvų užtikrinimas

14. atkreipia dėmesį į Tarybos metodiką, taikomą rengiant DFP derybų schemas; vis dėlto mano, kad tai taip pat yra bandymas suteikti Europos Vadovų Tarybai pagrindinį vaidmenį, susijusį su neatšaukiamų sprendimų dėl kai kurių kitos DFP aspektų priėmimu, kaip buvo daroma vykstant dabartinės DFP priėmimo procesui; pabrėžia, kad Parlamentas nepripažins Europos Vadovų Tarybos priimtų nekeičiamų sprendimų ir yra pasirengęs neduoti pritarimo tol, kol bus pasiektas priimtinas susitarimas;

15. pabrėžia, kad šios derybų schemos apima ne tik DFP reglamento elementus, dėl kurių Parlamentas turi duoti pritarimą, bet ir daug teisėkūros nuostatų, susijusių su ES sektorių politika, dėl kurių turi būti sprendžiama laikantis įprastos teisėkūros procedūros; todėl mano, kad tokios derybų schemos atspindi tik vidinę Tarybos procedūrą, kuri jokiu būdu negali trukdyti Parlamentui tinkamai derėtis dėl visų DFP dokumentų rinkinio ir sektorių teisės aktų elementų; todėl primygtinai ragina Tarybą pradėti derybas su Parlamentu dėl visų sektorių teisės aktų, kuriais nustatomos naujos ES programos, ir dėl teisinės valstybės pasiūlymo aspektų;

16. primena, kad Europos Vadovų Tarybos išvados yra politinio pobūdžio ir kad pagal ES sutarties 15 straipsnio 1 dalį Europos Vadovų Tarybai neleidžiama vykdyti teisėkūros funkcijų; todėl ragina Europos Vadovų Tarybą susilaikyti nuo išsamių ir tariamai privalomų išvadų, grindžiamų DFP derybų schemomis, priėmimo, nes tai reikštų tiesioginį kišimąsi į teisėkūros sritį; tikisi, kad Komisija, kaip sąžininga tarpininkė ir Sutarčių sergėtoja, rems Parlamentą jam naudojantis turimomis teisėkūros prerogatyvomis tiek pagal pritarimo procedūrą, tiek pagal įprastą teisėkūros procedūrą;

ES programų paramos gavėjų apsaugos priemonės: DFP atsarginių priemonių plano parengimas

17. apgailestauja, kad Europos Vadovų Taryba jau kelis kartus pratęsė terminą politiniam sprendimui priimti; baiminasi, kad tuo atveju, jei Taryba ir Europos Vadovų Taryba toliau atidėlios terminus neįtraukdamos Parlamento, kyla aiškus pavojus, kad tokios sudėtingos derybos nebus sėkmingai užbaigtos iki dabartinės DFP pabaigos; primena, kad (kaip rodo patirtis) dėl vėlyvo dabartinės DFP priėmimo kilo didelių kliūčių pradėti ES programas;

18. primena, kad tuo atveju, jei nauja DFP nebūtų priimta laiku, SESV 312 straipsnio 4 dalyje yra numatyta apsaugos priemonė, t. y. laikinas tolesnis praėjusių metų viršutinių ribų ir kitų dabartinės programos nuostatų taikymas; vis dėlto yra susirūpinęs dėl to, kad tokios apsaugos priemonės taikymą galėtų apsunkinti ne tik nepakankamas pasirengimas veiklos požiūriu, bet ir tai, kad nustatytos kai kurių dabartinių ES programų nuostatų galiojimo pabaigos datos; atsižvelgdamas į tai, įspėja dėl ES programų nutraukimo ir pareiškia, kad neketina pasiduoti spaudimui dėl laiko stokos priimti netinkamą susitarimą;

19. todėl primygtinai ragina Komisiją nedelsiant pradėti rengti DFP atsarginių priemonių planą, siekiant apsaugoti paramos gavėjus ir užtikrinti finansavimo tęstinumą, jei būtų būtina pratęsti dabartinę DFP; prašo tokį planą oficialiai pateikti 2020 m. pradžioje, kad jį greitai patvirtintų Taryba ir Parlamentas; ragina į šį planą įtraukti horizontalųjį pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant panaikinti atitinkamose programose nustatytus terminus ir taip užtikrinti suderinamumą su SESV 312 straipsnio 4 dalimi, taip pat įtraukti konkrečias veiklos nuostatas, visų pirma siekiant tęsti politikos priemones pagal pasidalijamojo valdymo principą;

o

o o

20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Europos Vadovų Tarybai ir Komisijai.